

Το ξεχωριστό αγορά!

καφε Νέο

ΣΧΟΛΕΙΟ

Φορνός

Μια φορά κι έναν καιρό, σ' ένα μικρό χωριουδάκι που ήταν πανέμορφο και γραφικό, οι κάτοικοι του ζούσαν χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι μέσα στα μικρά σπιτάκια τους. Τα παιδιά κάθε πρωί, πήγαιναν στο όμορφο σχολείο τους και μάθαιναν σπουδαία πράγματα. Το

Το απόγευμα πήγαιναν όλα τα παιδιά βόλτα στην πλατεία του χωριού τους, με τα ποδήλατά τους. Εκεί κάτω απ' τον καταπράσινο γέρικο πλάτανο, έπαιζαν κρυφό, κυνηγητό, μπάλα και πα-

ντομίμα.

Οι μεγάλοι, δούλευαν όλη την ημέρα, στις δουλειές τους και αργά το βραδάκι κατάκοποι αλλά χαμογελαστοί κι ευτυχισμένοι πήγαιναν στο μεγάλο κέντρο συνάντησης, στο καρνεβιάκι της όμορφης πλατείας, που το σκιάζει ο προστατευτικός χέρικος πλάτανος!!

Ένα απόγευμα καθώς τα παιδιά έπαιζαν στην πλατεία, ήρθε ένα παιδάκι με αμυγδαλωτά σκιστά ματάκια. Ήταν πάντα χαμογελαστός διότι αυτό τα ματάκια του πετούσαν σπίθες απ' την χαρά του. Το ονοματάκι του ήταν Θάνος. Ήταν παιδί του νέου γιατρού. Ο Θάνος πλησίασε τις τρεις κωνοστεινίτες, τον Γιώργο, τον Γιάννη, τον Θοδωρή και τους είπε: «Θέλω να παίξω μαζί σας», «Θέλω να παίξω μαζί σας». Τα παιδιά έκαναν πίσω. Τότε ο Θοδωρής είπε: «Είναι σαν Μογγολάκι», ο Γιώργος είπε: «Φύγε από εδώ! Πήγαινε σπίτι σου!»

«Γιατί,» απάντησε ο Θάνατος. «Γιατί είσαι διαφορετικός από εμάς, δεν ξέρεις να μιλάς» του είπε ο Γιάννης.

Ο Θάνατος έμεινε με ορθάνοιχτο το στόμα και μετά χαμογέλασε.

«Φύγεεε!!!» του είπαν όλα τα παιδιά!!!

Ο Θάνατος τους κοίταζε αεπορημένα. Δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί του φέρονταν τόσο άσχημα.

«Γιατί δηλαδή?» είπε ο Θάνατος «ξέρω κι εγώ παίζω» ενώ ήταν πολύ λυπημένος. Μετά κατέβασε σιγά το κεφάλιακι και κίνησε για το σπίτι.

Την επόμενη μέρα ο Θάνος πήγε πάλι στα παιδιά. Αυτά είπαν. «Μας τρομάξες! Τι θες εδώ;» και τους απάντησε: «Σύγνημη δεν ήθελα σας τρομάξω, θέλω μόνο παίξω μαζί σας. «Γιατί;» ρώτησαν τα παιδιά. «Γιατί ξέρω παίξω ωραία παιχνίδια!» τους είπε ο Θάνος χαρούμενος.

Τότε είπαν τα παιδιά: «Ααα! Τα παιχνίδια σου δεν είναι τίποτα μπροστά στα δικά μας. Εμείς παίζουμε κρυφτό, κυνηγητό, μήλα και παντομίμα!» «Ααα, εγώ παίξω με τα ζώα. Μικρά βατραχάκια, πολύχρωμες πεταλούδες, γλυκά λαγουδάκια και χαριτωμένα ελαφάκια έχουν γίνει φίλοι μου».

Έτσι ο Θάνος, πήγε τα παιδιά στη φύση. Τα παιδιά εντυπωσιάστηκαν με τα πουλιά με τις γαυκές φωνούλες τους. Σε λίγο σταμάτησαν σε μια λιμνούλα με ροζ νούφαρα

και ο Θάνος είπε: «Εδώ είμαστε»!

Τότε βατραχάκια μικρά χοροπηδούσαν σαν τρελά εδω
κι εκεί, σκιουράκια Σωηρά ήρθαν κοντά στον Θάνο,
επειδή τους έκανε σινιάλο «Ελάτε καλά μου Σωάκια» έλεγε.

Έτσι κάθε απόγευμα, τα παιδιά πήγαιναν μαζί με
τον Θάνο στη λιμνούλα, για να τραγουδούν και να
μιλήσουν με τα Σωάκια «Ελάτε, καλά μου παιδά-
κια σας ΑΓΑΠΑΩ!!

Αισθάνονται ντροπή για την προηγούμενη συμπεριφορά
τους και τώρα πια έχουνε γίνει φίλοι, είναι ευτυχι-
σμένοι και η καρδιά τους πλημμυρίζει αγάπη!!

Επίσης έγιναν δεισιώστες Σώνων και έκοιναν μια
σπουδαία εθελοντική ομάδα, που βοηθούσε και
έσωσε ζωα που βρίσκονταν σε κίνδυνο!!

Το διαφορετικό αυτό αγόρι, τους έμαθε να αγαπούν!!

• Κείμενα - Εικονογράφηση

ομάδα Γ

Αβρόιμη Κωνίνα

Γαλιάνη Κωνίνα

Ζεκυριά Κωνίνα

Αργυρίου Ιωάννης

Καλύβος Θεόδωρος

Καντουνής Γεώργιος

• Συντονισμός: η δασκά-

λοι της τάξης

Αντωνπούλου Αντωνία

Πρόγραμμα Δεξιοτήτων

ΣΧΟΛΕΙΟ

ΚΑΦΕ

ΦΟΥΡΝΟΣ